

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy hóra — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.
 a kir. ítélőtábla épületével szemben.
 hová az előfizetések és a lap elküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSÉTT, Mária-utca 1-ső szám
 I. EMELET
 hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratok vissza nem adatnak

Hirdetések
 a kiadóhivatalban vétetnek föl

Vigan dudál a portugáll . . .

Pécs, 1895. szeptember 26

* *) Lapunk előkelő helyén nem régiben megemlékeztünk róla, hogy ime, újra elérkeztünk egy tíz éves ciklushoz, melynél felvethető a kérdés, vajjon legyen-e Magyarországnak közgazdasági jövője, vagy sem? Ugyanis ez évi december végéig van joga a magyar államnak felmondani azokat az Ausztriával kötött államjogi szerződéseket, melyek miatt annak idején Bluntschli „felmondásra szervezett monarchianak“ nevezte el a mi dualisztikus kormány-formánkat.

Azóta a magyar kormányelnök által „beszéltetett“ erről a dolgról is, a mennyiben Bánffy Dezső báró egy darab papirosról felolvasta Szilágyi-Somlyón választói előtt, hogy kormányával és partjával mi módon akarja boldogítani a magyar hazát. Ebben a legolcsóbb tariffa szerint készült beszédben, a melyet kötelességszerűen agyba-főbe dícsértek a kormánypárti lapok, arról is „megemlékeztetett“ a nem minden humor nélküli levő nemes báró által, hogy a parlament mostani ülészakának főadatát mely kérdések megoldása fogja még kepezni az ő szíve szándéka szerint.

Legfontosabbnak jelezte ezek között a kiegyezés megújítását, vagyis Ausztriával a közös költségek hányadára, a jegybankra, a vám- és kereskedelemre vonatkozó lejárandó szerződések új megkötését. Mar ekkor is kételkedtünk abban, hogy e nagy fontosságú kérdések a magyar részről kellőleg elő lennének készítve. Akkor is, mikor nem régiben foglalkoztunk e tárgygyal, nehezen akartuk elhinni, hogy ez a gyenge kormány képes legyen megbirkózni ezeknek az életbevágó kérdéseknek a megoldásával.

Most a legmegbízhatóbb helyről arról értesülünk és ezzel az összes kórusban harsogó kormánypárti sajtót megelőzzük, nem ugyan a helyeslő dícsérgetéssel, hanem a szomorú való közléssel, mely szerint a kormány és pártja kebelében bizalmas tanácskozások folytak az iránt, hogy az új kiegye-

zés megkötése egy évre elhalasztassák.

Más szavakkal: a feltornyosuló nehézségeket azzal akarja kikerülni a Bánffy-kormány, hogy egy legközelebb keresztül forcirozandó, talán 2 §-ból álló törvényekkel a jelenleg fennálló szerződések hatályát egy évvel meghosszabbíttatja. Így aztán nem kell nagy és hosszú küzdelmeket kiállania a képviselőházban, a debattok elmaradhatnak, (a mikhez ő ugy se ért) és így ő diszmagyarban nyugodtan parádézhatik a millenium évében és minden erejét az új képviselő választások előkészítésére fordíthatja, mi célból már egy rakás Tarnóczyval alkudozásban is áll. Penzt ugyan mentől kevesebbet ad nekik, de annál több ordót, kir. kamarasságot és más efféle hüségnek tetsző dolgokat.

Bánffyak biztosan számítanak és számíthatnak is, min je szímatu egyéneik, hogy ennek a fenomenális tervnek megnyerik az osztrák kormányt is. Ennek ugyanis lesz elég dolga a parlamenti többség megteremtésével, a mi minden esetre nehéz egy munka lesz és csakis az könnyíti meg, hogy nem oly rövid idő alatt kell elvégezni, mint eleinte gondolták. Ezzel Bánffy az osztrák kormány lábából egy kellemetlen tövist huz ki, a miért az elismerés és jutalom a legfőbb körök részéről nem fog elmaradni. Hogyne, mikor mindkét rész alkalmazkodik a klasszikus mondást, — „qui habet tempus, habet vitam.“

Amde mi magyarok, különösen a függetlenségi párt hívei, nem lehetünk közönyösek ezzel a halasztási tervvel szemben, nekünk nincs szükségünk a Bánffy-kormány életének prolongálására, sőt határozottan ellene kell szegülnünk és minden rendelkezésre álló eszközökkel meg kell húsitanunk.

Ha reményünk lehetne arra, hogy a jövő képviselőválasztások a mi elveinket juttatják daldalra: úgy talán okszerű volna beleegyeznünk az elhalasztásba. De fájdalom, a mai választási viszályok mellett ilyen győzelemre nem számíthatunk.

Figyelembe kell tehát venni, hogy minő hely-

zetben vagyunk ma mi és milyenben ellenfelünk; továbbá, hogy ez a viszony előreláthatólag miként alakulhat az egy évi halasztás lejárta idejére?

Be kell vallanunk, hogy bizony mi ma sem vagyunk elég erősek. Gyenge, szerfölött gyenge a magyar kormány, a mely nagyobb koncepciók hiányában csak máról holnapra él és a melynek állandóságában maguk a miniszterek is csak a legkönnyelműbb pillanataikban hisznek. A kormánypártot is erősen megviselte az egyházpolitikai hadjárat és nem igen alkalmas újabb útközetek megvívására.

Ebben a szármalmas helyzetben nemcsak a függetlenségiaktól, hanem a közjogi alapon álló ellenzékétől is hevesen támadva, nagyon nehéz volna a kormánynak belemenni olyan egyezkedési javaslatokba, a melyek a jelenleginél is hátrányosabbak lennének. Már pedig a mostaniaknál csak parányival előnyösebb kötésekéről bizony Bánffy Dezső b. sem álmodik, pedig neki nagyon rózsás álmái szoktak lenni. De meg élénk emlékezetünkben áll, hogy 1867-ben a közös költségek 30%-át, míg 1878-ban 33%-át vállaltuk át; nagyon félt, hogy osztrák sógoraink megint srófolni óhajtanak a kvótán.

Mindezekkel szemben egy olyan választási rendszerrel, a minőnek jeleivel már oly gyakran találkozunk a Bánffy-kormány rövid uralma alatt: nincs kizárva annak lehetősége, hogy összetartóbb és számosabb tagból álló mameluk-tábort kalapálnak össze, kivált az éhesebbek bevonásával, a mely az ellenzék minden támadása dacára kényrekegyre kiszolgáltatja minden érdekeinket régi rossz szokás szerint Ausztriának.

Figyelembe kell vennünk az ellenfélnek, Ausztriának a helyzetét is. Tudjuk, hogy milyen zavarosak ott a parlamentáris viszonyok, ha ugyan alkalmazni lehet ezt a kifejezést az ottani álcázott önkény-uralomra. Az új osztrák kormány, a Badeni grófé, még vajudik. Ugy látszik, hogy nagy kinnal meg fog születni, de még ismeretlen az a partszövetség, a mely számára a többséget biztosítja a parlamentben.

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Szép asszony.

Hiába nevet ki, Ella kisasszony! Őszintén be szélek, ugy van, a mint mondom. Azt az asszonyt sohasem fogom elfelejteni. Ala-ja végig kísér egész életemen. Csengő kacaját most is hallom, fekete szemét, mosolygós güdrös arcát most is látom.

Azt kérdi: szerettem-e? Nos erre nem tudok határozottan felelni. Ha igaz, hogy a gyűlölet csal hataatlan jele a szerelemnek: igen, akkor szerettem azt a szép asszonyt. Hanem azt hiszem, még sem szerettem. Sokkal is önzőbb vagyok, hogysem lelkemből szeretni tudnék egy nőt.

Azt mondja: kételkedő vagyok. Meglehet. Hazugságnak tartom a szerelmet, női hüségét és sok egyéb ábrándot, melyekre a fiatalság esküszik s melyekben — fájdalom — később csalódik. Én nem hittem, csak egyszer, keserű csalódás volt érte a jutalom. Abban öregedtem meg.

Most meg már újra mosolyog, pedig higgyen nekem: öreg vagyok! Harminc évvel is lehet valaki öreg, csak viselje meg olyan cudarul az élet, mint engemet. De ez nem tartozik ide. Ön könnyen nevet. Tavaszban élt eddig, sohasem csalódott, soha sem szenvedett. Ha volt is bánata, buborék volt, egy mosolyra széjjelpattant. Hanem én . . . az már egészen más.

Még egy kis rumot kérek, nagyon erősen szeretem a theat.

Hol is hagytam el? Vagy ugy, még el sem kezdtem. Egy kis türelmet kérek, hadd szedem elő ezeket a fájó emlékeket.

Mint szigorló orvos jöttem haza a fővárosból félévi pihenésre. Beteg voltam, nyugalomra volt szük ségem. Télviz idején jöttem s a rosszul fűtött kupéban ugyan csak jól meghültem. Este érkeztem haza s másnap reggel már hevitett-dermesztett a láz, óra szerint váltakozva.

Négy napig feküdtem eszméletlen kívül. S ha közbe-közbe felnéztem, mindig két nagy fekete szemet láttam. Üldöznek azok a fekete szemek. Ki lehet az én ágyamnál? — ez a gondolat gyötört egyre. Megtudtam hamarosan, bár sohase tudtam volna meg.

Hanem ekkor már ugy ahogy felüdültem s az én áldott jó édes anyám karján magam vánszorogtam át hozzá, hogy sziveasságát megköszönjem.

Gyulayné volt. Kegyed, Ella kisasszony, meg fog bocsátani, ha bevallom, hogy sem azelőtt, sem azután nem láttam olyan gyönyörű asszonyt. Termete, arca, modora — nem, nem vagyok képes őt híven lerajzolni. Hanem itt van tárcámban árcképe, ez legalább visszatükrözi remek szépségének egy kis töredékét . . .

Nos igen, voltam náluk, azután napos vendég lettem. Ugy hívtak haza ebédre, vacsorára. Mindig nála laktam.

Ella kisasszony azt gondolja, hogy örülten szerelmes voltam bele. Csálódik. Én nem szerettem, becsületesem mondom, nem szerettem akkor még Gyulayné. Azt hittem, ő sem engemet.

Együtt olvastuk Fausztot, az én kedves könyvemem; együtt sétáltunk ki később ibolyát keresni a Tölös erdőre, együtt üldögéltünk a rózsá lugosban a szép májusi délutánokon.

Olykor-olykor köszvényes öreg férje is ott volt, de csak ritkán. Jobb szerette a kaszinót, mint a fe-

leségét. Ilyenkor nagyon izgatott volt Gyulayné s szinte bántott az a hidegség, melyet férje iránt mutatott.

Gyönyörű virágfakasztó, illatos, meleg májusi napok voltak azok. A kis város lázas izgalommal készült a kaszinó majálisra, melyet künn a Tölösön akartunk megtartani.

Egyik nap Irén — akkor már csak így hívtam négyszem között Gyulayné — éppen bál ruhájában bábált, én meg a divánarokban ülve olvastam fel neki Mussét Alfréd egyik novelláját, melyben a leány, Alice, szülői kényszerítésből megy férjhez a vén bankárhoz.

Lássa, így jártam én is, szólt kipirult arccal izzó fekete szemeit rámszögezve. Csak választhattam volna! — Tekintete perzselt, mint a láng s szívemre is odatódult a vér.

S ha most kellene választani — susogtam — kit választana Irén?

Még mielőtt válaszolhatott volna szóval is, — őh mert azoknak a mélységes fekete szemeknek beszéde elég érthető volt! — jött édes anyám értem. Vendégeink érkeztek.

Nehezemre esett ez az intermezzo, de távoztam. Utközben azt mondja édes anyám:

— Te Pali, Gyulayné szerelmes beléd.

— Lehetetlen . . . lehetetlen az édes anyám,

— A nő szeme jól lát, édes fiam, azért mondom, vigyázz arra is, magadra is.

Bántott ez a dolog. Pedig szívem örült az édes anyám szavának, hanem . . .

Azután kevesebbet jártam Gyulayékhoz. Belátam, hogy láng az az asszony, össze fogja égetni a lelkemet. Egy örült vágy keringett ereimben, magam sem értettem meg a zakatoló szavát.

Nem szeretünk ugyan a zavarosban halászni; de hát mind bolond hadvezér az, a ki a készületlen ellenséget nem támadja meg, hanem udvariasságból bevárja, míg fölkészül és csatarendbe áll. Már pedig bizonyos, hogyha a kiegyezés megkötése egy évvel elhalasztatik, lesz ideje megerősödni az új osztrák kormányának és az általa alkotandó párt-szövetségnek és ekkor nem Bánffyék, hanem a Lajthán túli urak fogják dalolni: „Vigan dudál a portugál” . . . és a milliókat tovább zsebelik tőlünk újabb tíz évig, talán az emberi kor legvégső határáig.

Hírek.

Pécs, 1895. szeptember hó 26.

— **(A jogakadémia olvasóköre mégis megalakult.)** Sok herce-hurca után, mely a közelmúlt napokban a helybeli jogakadémián az olvasókört illetőleg előfordult, végre megtörtént az alakulás. A kör elnöke: Tichay Alfréd, alelnöke: Lakner Géza, főjegyzője: Pávik József, I. aljegyzője: Ujvári Géza, II. aljegyzője: Nagy Jenő, pénztárnoka: Klausz Endre, ellenőre: Horváth Pál, háznagyja: Csánk Dezső, s. háznagyja: Németh József, könyvtárosa Stern Ármán, s. könyvtárosa: Szűts Jenő lett. Választmányi tagokul megválasztottak: Vasváry Ferenc, Szöllösi Gyula, Zöld Aladár, Radnay Emil, Podolay Jusztin, Fonyó István, Hinka Miklós, Nagy Pál; pótagokká pedig: Gaál György és Makai Gyula joghallgatók.

— **(A pécsi anyakönyvvezetők kioktatása.)** Bolgár Kálmán anyakönyvvezető felügyelő holnap (péntek) délután fél háromra hívta meg a pécsi városi és bányatelepi anyakönyvvezetőket és helyetteseket, számszerint öt urat, a városház közgyűlési termébe, hogy előadást tartson nekik a jövő hó 1-én életbelépő új törvény módosatairól, a kezelés mikéntjéről.

— **(Az új esküvő terem.)** Befejezéséhez közeleg a főjegyző szobája, a hol a jövőben a polgári esküvők végbe fognak menni. Az egész szobát újra festették, ócska padozatát kijavították, butorzatát is egészen újjal cserélték föl. A falra pedig, ott a hol Pécs város új esküvő polgári plébánosa, Majorosy Imre főjegyző fog fungálni, hatalmas aranyu bordó-piros draperiát festettek arany rojtokkal, tetején a magyarkoronával, mely alatt ő felsége mellé szobra fog elhelyeztetni csinos állványon. Az effektus egyszerű és valóban meglepi azt, a ki először tekinthet meg az új berendezést.

— **(Méhészeti vándortanár Pécsen.)** A bafy országos méhészeti vándortanár kedden és szerdán két előadást tartott a püsp. tanítóképző III. és IV. éves növendékeinek a méhészeti köréből. Előadását különösen érdekessé tette a méhészeti terén újabb alkalmazott kaptárak és eszközök miniatűr alakban való bemutatása által. Így mutatta be a ma legjobbnak ismert Berleps-féle kaptárt a vele való bánásmódot; mézpergetőt és mesterséges lépeket.

A majálison aztán megérttem. Vele táncoltam, csak vele. Annyi mondani valója volt, ki kellett hallgatnom.

Kegyed Ella kisasszony nem ismer engem s így nem tudja megérteni azt a küzdelmet, mely bensőmben viharzott. Éreztem és gondolkodtam, örültem és haragudtam, gyűlöltem és talán — szerettem is — egy pillanatban. Azt hittem, ő a boldogság, az életcél, de csak egy pillanatig, a másikban mindezt a vér indulatának bizonyította a józan ész.

Magamhoz ölelve táncoltam vele, de határozatra jutni nem tudtam.

Vakaszra bismam az ítéletet. Itéljen az, ha már az elmém erre is gyöngye.

Itélts is, a kalapomba dobott két névjegy közül nem az övét, egy másikat hústam ki.

Másnap délután bucsútanul hagytam oda és siettem vissza a fővárosba.

Három hét múlva olvastam az ujságokban, hogy férje meghalt. Azután ő maga tudatta velem a szomorú hírt egy vidám, rózsaszínű levélben, melynek végén ott állott az utóirat:

— Emlékszik e még Musset Alfréd Alicére:

Nem mehettem. Életpályám érdekében maradnom kellett. S hogy astán diplomával és egy még mindig sejtelmes érzéssel szívemben haza robotgattam, ott a perronon találkoztam vele. Násztra indult a beteges vén H. . . val, a gazdag földbirtokossal. Pár szót váltottam vele. Nagy szeméi fátyolosak voltak, de arcán semmi bánat, semmi fájdalom.

Kérdezni óhajtottam tőle valamit, de férjét bántotta a csipős szél, mely a szabadban füttyörésett. Beszálltak. Én meg siettem haza, édes anyám keblén keresni könnyebbülést, vigasztalást . . .

Serly Pál.

Szólt még az újabb méhészeti mesterfogatásokról, műrajokról és a méztermelésről.

— **(Sertésvész Pécs-városában.)** Mint értesülünk Pécs város területén levő sertések között kiütött a sertésvész, mely jöhet csak néhány napja grasszal, már is óriási pusztítást idézett elő köztük. Holnapi naptól kezdve, bizonytalan ideig a város kanásza nyugalmába megy, ugyanis a sertéseknek a legelőre való bocsátása — betiltatott.

— **(A pécsi kath. kör. zeneestélye.)** Utolsó nyári zeneestélyét tartotta tegnap este a pécsi kath. kör saját helyiségében. Utolsó volt s a legjobban sikerült mind között. A szebbnél-szebb leánykák s a táncrakész fiatal emberek oly viggá, oly kellemessé tettek az estélyt, hogy a mamáknak még a hajnali órákban is ott kellett ülnök türelmetlenül várva, mikor lesz már elég a jóból; de biz ők nem tágitottak, járták a csardást majdnem virradatig Farkas ropogós muzsikájára. Tudósítunk a következő hölgyek neveit jegyezve föl: Ángster nőv., Borsódy nőv. (Szegezd), Erőssy Margit, Hegedüs nőv., Henfner Irma, Krasznay Aranka, Opris Anzi, Radócsay nőv., Szily Böske, Szőlőssy Lencike, Ujváry Jolánka stb.

— **(A „Pécsi Athletikai Klub” f. évi október hó 13-án délután 3 órakor tartja a klub helyiségében (Tornacsarnok) évi rendes közgyűlését a következő tárgysorozat mellett: 1. Elnöki jelentés. 2. Zárszámadások megvizsgálására kiküldendő bizottság megválasztása. 3. Pénztáros felmentvényének megadása. 4. Tisztikar leköszönése. 5. Tisztikar megválasztása. 6. Be nem hajtható követelések leírása. 7. Jövő évi költségvetés megállapítása. 8. Indítványok. Este 8 órakor a „Vademé” éttermében társas összejövetel.**

— **(Megszökött tolvaj.)** Striecki József, többrendbeli lopásból előnyösen ismert tolvaj az igazságszolgáltatás keze elől megszökött, a mely azonban hihetőleg rövid idő múlva eléri. Pécsi születésű, közép termetű, kerek duzzadt képű, gesztenyebarnu haja kékes szemű, kissé széles orru, gesztenyészín bajszu, többnyire borotvált állu s kémkedő járásu Felhívatnak a hazai összes hatóságok, hogy nevezettnek kézrekerítése iránt a megfelelő intézkedéseket megtenni s kézrekerítés esetén őt a szegzárdi kir. törvényszék fogházába kísértetni sziveskedjenek.

— **(Nyomtalanul eltűnt.)** Egerszegi József selyei illetőségű, 70 éves nap-sámos, f. évi szeptember hó elején Selyéről eltávozván, többé vissza nem tért. Személyleírása: közép termetű, arca hosszús, himlőhelyes, haja ősz, szakálla rövidre nyirt, szeme szürke, különös ismertető jele: jobb keze feje hibás, ruházata: rongyos nyári nadrág, kabát és papucs.

— **(Salamoni ítélet.)** Egy zsidó szakácsné libát vásárolt volna tegnap a piacon, ki is alkudta az árát 2 frt 50 kban, de a fizetésről tudni sem akart, azt állítva, hogy árát már kifizette a falusi asszonynak akkor, midőn a libát elvitte. A rendőrséghez került az ügy a szegény falusi asszony panasza folytán és oda állottak Oberhammer fogalmazó és a szakácsné, a falusi asszony és a liba. Miután mindkét felet meghallgatta, az ítélet a következőleg szólt: „Miután panaszos azt állítja, hogy egy krajcárt sem kapott; a szakácsné pedig azt állítja, hogy a liba árát kifizette, határozatik: A liba egyiké sem lesz, hanem a kórházé. Most elmehetnek.” A szakácsné lelkesült örömmel nyugodott bele az ítéletbe, de a szegény asszony elkezdett sopánkodni, hogy miből vesz ő most korpát az otthon maradt malackának, mikor éppen a liba árára számított. Legálább ették volna meg otthon, ne került volna be erre az átkozott Pécsre, a hol a szegény embernek a szájából az utolsó falatot is kiveszik. Hígyje meg tekintetes ur, hat hete nem volt a szánkban hus. „Jól van szegény asszony — szól a szelidre vált fogalmazó — a liba a magáé, elviheti.” Ugy is lón, és egy megelégedett meg egy bosszus arcot láttunk a fogalmazó szájából kikerülni.

— **(Enyedy Lukács az agrár-bank igazgatója.)** Most már befejezett dolog, hogy Enyedy Lukács pénzügyminiszteri tanácsos erről az állásáról lemond és elvállalja a vezérigazgatói állást a 20 millió alaptőkével megalakult agrár-banknál, melylyel tegnap irta alá a szerződést. Enyedy Lukács távozása, ki mint a pénzügyminiszterium legfontosabb osztályának vezetője előkelő és nagyszabású hatás körrel bírt, kétségkívül nagy veszteség a pénzügyminiszteriumra, mely nehezen fogja pótolhatni az ő ritka képességeit, alapos tudását, és alkotó munkacerejét. Enyedy új állásának elfoglalásával ismét visszatér a szabadabb közpályára és nem korlátozva hivatalos állása által, a közügyeknek szentelheti magát és tehetségeit. Sok alkalma lesz erre az agrár bank élén, melynek célja, közrehatni a magyar földmivelő- és földbirtokos-osztály helyzetének javítására és egészen elűtő más bankokétól, melyeknek működési körétől távol fogja magát tartani. Egyébiránt nincs kizárva, hogy Enyedy Lukácsnak az aktív politikában is alkalma lesz újból részt venni, legalább

tudomásunk szerint semmi sem fogja akadályozni abban, hogy a legközelebbi országgyűlésen mandátumot vállaljon, ha valamely választókerület fölkeresi a bizalmával.

— **(Tizenégyéves vőlegény.)** Pleszkovics József szabadkai gazdának István nevű fia tegnapelőtt beállított szüleihez, ezekkel a szavakkal: feleséget hoztam. A szülők nagyot bámultak s azt hitték, hogy a gyerek bolondokat beszél, pedig a Pista igazat mondott. Be is intette az udvarról feleségét, a ki nem volt idősebb 12 évesnél és Maricának hívják. A boldog apa elragadtatásában a keze ügyében levő kertü seprőnyelével adta meg e különös frigyhez az apai áldást. Az új házások ismeretlen násztra indultak.

— **(Anyakönyvvezető a mellényzsebben.)** Előre megjövendöltük, hogy lesz olyan vállalkozó szellemű hírlapíró, aki az ímént kinevezett állami anyakönyvvezetők számára készít egy kis kézikönyvet, amelyben benne lesz minden, amit az anyakönyvvezetőknek tudni kell, még gondosan elkészített beszédek is, főúri párokhoz, földművelő párokhoz, vegyes (izraelita és nem izraelita) párokhoz, stb. stb. az élet minden esélyeihez szabva. Ime a mű elkészült, megcsinálta egy élmes hírlapíró, dr. Kovács Dénes és ki is adta, nagy megkönnyebbülésére azoknak az anyakönyvvezetőknek, a kiknek igen nagy feladat egy „esküvő beszédet” elkészíteni.

— **(Munkás-gyűlés.)** Említettük már, hogy az országban szerte folyó szociálista izgatások ellen-súlyozására a hazafias iparos ifjak országos egyesülete f. hó 29-én az ország összes városában munkás gyűléseket tart. A pécsi gyűlés végrehajtott bizottsága a következő felhívást bocsátotta ki: „A budapesti iparos ifjak országos egyesülete kimondotta azt, hogy az ugynevezett nemzetközi szociáldemokrata-párt ama kijelentése, hogy az ő internationalis törekvéseit csaknem az egész ország ipari munkássága követi, a valónak meg nem felelő, s hogy azt csupán az ugynevezett „munkásvezérek” és csekély számú követői terjesztik, a kik különben busás jövedelmet élvező munkakerülők, kik a munkások nagy tömegét feligatják, földre vezetnek és rendetlenkedésre bujtogatják s midőn céljukat elérték, büntetlenül tünnek el más vidékre, hogy üzelmeket ott ismételjék; egyben kimondta az egyesület azt is, hogy eme tévtanok többnyire külföldi hirdetőivel szemben felveszi a harcot s küzd ellenük hazafiai lelkesedéssel. A budapesti iparos ifjak nyomdokait kívánjuk követni mi is, a midőn a pécsi ipari munkások részéről kijelentjük, hogy visszautasítjuk a nemzeti szociálistákkal való közösséget; tiltakozunk az ellen, hogy bennünket elvtársaknak tekintsenek s kijelentjük, hogy mi magyar munkások és hazafiak akarunk maradni, — a kik a magyar munkások helyzetén a törvényes téren való megmaradás és tisztességes fegyverekkel való küzdelemmel akarunk javítani. Ugyanezért felhívjuk Pécs szab. kir. város hazafiasan érző ipari munkásait, miszerint vasárnap, azaz f. hó 29-én d. e. 10 órakor a városi tornacsarnokban megtartandó munkás gyűlésen megjelenjenek.”

— **(Találatot.)** Egy zálog „cédula” találatott a közelmúlt napokban; igazolt tulajdonosa átveheti a rendőrkapitányságnál.

— **(A kíváncsi Vendel.)** Nem valami elgémberedett diurnistáról, a jó Sanyaró Vendelről, hanem Szilágyi Vendel érdemes csizmadia legényről szól az ének. Vendel gyötörte a kíváncsiság, hogy gazdag ember-e Széles Márton naki lakós, avagy csak affektálja a gazdagságot s hogy e tekintetben biztos információt nyerjen, fölhasználva Marton gazda és családja távollétét, bemászott a padlásterő megbontása után lakásukba és szépen felkutatta a szekrényeket. E vizit alkalmával aztán tíz pengőt zsebre is vágott s mint a ki jólvégezte dolgát, elment a kocsmába egy kicsit „kutyakönyi.” Itt csipetk el Vendel urat a kakastollas vaskatonák és megvasalva a törvény elé állították. A pécsi kir. ítélőtábla tegnap diktált az érdemes csizmadialegény nyakára nyolc kemény hónapot.

— **(Az özvegy vigassa.)** Meghalt a férj. Inpozans gyászmenet kíséri ki utolsó útjára. Az özvegy is kíséri és zokogva dobja le az első rögöt.

— Nagyságodat súlyos veszteség érte, mondja a résztvevők egyike vigasztalólag.

— Igen, suttog az özvegy siránkozva, nagy veszteség ért. De egy vigaszom mégis van: most már legalább tudni fogom, hogy hol tölti el az estét.

— **(Baranyamegye virilistái.)** (Folyt.) A következők valamennyien 500 frtnál kevesebb adóval vannak felvéve; a legkisebb és legutolsó virilista 187 frt 47 krral szerepel. Frommer Miksa Mohács, *Jeszenszky Antal Sz.-Lőrinc, *Darázs Ödön dr. Siklós, Krausz Béni Baksa, Kardos Kálmán főispán Pécs, Toll Gyula Cinderi Bogád, Japits Mirkó Bezedek, Jeszenszky Tivadár Ibafa, *Rüll Béla dr. Mohács, Weisz József Kassa, Schwartz Emanuel Bezedek, Szautter Antal Göröcsöny, Königstein Ignác Budapest, Kohn Adolf Harkány, Walter Antal dr. Pécs, Buzagits Hugó Pécs, Kohn Bernát Borjád, Kuzman Már-

ton Babarc, Auber István Mohács, Alexits János Siklós, Hoffmann Ferenc Baan, Brézlmayer Alajos Mohács, *Szivér István Siklós, Dvornits Gyokó Baan, Vámoscher Géza Kácsfalú, Nádopil Antal Laskafalu, Nagy Gyula Dárda, Weisz Mór Siklós, Weisz Herman Mágocs, Freund Sándor Mohács, *Szily Tamás Gödre Sz. Márton, Weisz Vilmos Siklós, *Molnár Márton Pellérd, Armuth Ferenc Mohács, Czucz Lajos Nagy Tótfalu, Szarvas Sándor Vásáros Dombó, Kram György Nagy-Nyarád, Róheim Ferenc Mohács, Héra József Rác Töttös, *Schreyer János Siklós, Schneider András Nagy-Kozár, Schneider János Német-Bóly, Mauthner Jakab Beremend, *Külley Zoltán dr. Siklós, Kann Ignác Német-Bóly, Fónay Imre Nagy-Kozár, Emmerth János Somberek, Tonhauzer Antal Mohács, Funták József Mohács, Pinter Károly Siklós, Bartoniesek Antal Villány, Schmidt Károly Mohács, Rosenthal Samu Mohács, Mikes József M. Peterd, Mayer József Beremend, Trischler Armin Német Bóly, Fischer Lajos Pécs, Kohn Lipót Dolni Miholjac, Löwy Sámuel Baranyavár, Keszler Antal Véménd, Hencler Lőrinc Belye, Neib Márton Babarc, Paskusz Dávid H.-Szőlős, Vámoscher László Dárda, Kréth János Hidasd, Schuth Vince Villány, Fischer Sámuel Sz.-Katalin, Steiner Gábor Páprád, Bölits János Parkovec (Szlavónia), *Troll Ferenc dr. Siklós, ifj. Witt József Mohács, Landauer József Mohács, Csányi Sándor H.-Szőlős, Krausz Mihály Gordisa, Böleskei Gyula Villány, Szieberth János Német Bóly, Buchwald Mór H.-Szőlős, Kovacsev Pávó Dályok, Klinger Ignác Babarc, Rosenzweig Lipót Kis-Köszeg. (Folyt. köv.)

Az erdei lak regénye.

A szilli országot jobboldalán alig félórnyira a falutól az erdőségnek egy kis tisztásán fekszik a szilli vadászlak. Az esőverte falu alacsony cserépfödélés ház fölött hatalmas vihartertpe tölgy terjesztgeti itt-ott már töredezett ágait, melynek égvyrüiből a vadász száz esztendőt olvas ki. A kis ablakokat a természet buja keze vonta be repkénynyel; a kert alatt esergedező kis patak alacsony partjain boglárka, zsurlók, meg gólyaorr tenyészik üdülve a patak mindig friss habjaiban, mely messze messze kanyarog az erdőbe, aztán belevész a Rábába. S az erdő, mely Marmarosban is megjárna rengetegnek, hol a sudár fák dus lombkoronája mögé a nap is félve pislant be, tanyája a gyors lábú őznek és a csikaszk farkasnak. Valamikor e vadakkal a tanyát a szegény legények osztották meg és a stajer sertéskereskedő meg a vend vésznes ugyancsak ellátta magát bérelt fegyveressel, ha üzleti érdeke erre felé hozta.

A vadászlak táján ősi csend honol, melyet csupán a kerítés tövében törkáló kis malacok sivitása zavart meg e percében, mert a csibéit féltő anyatyuk közéjük ugrott és irgalmatlanul cibálni kezdi az egyik gyanutlan malac üstökét. A kis malacok erre vitélül megfutottak. Távolabb az erdőből olykor a makkoltatók kiabálása hallatszik, a mikor a friss vágásból terelgetik az odatévedt kondát.

Benn az udvarban is nagy egyhangúság van. Csupán a pitvarajtóban ül a „háromlábón“ egy öreg jáger, kedvetlenül rágva feketeszínű görög pipáját. A pipa nem akart égni, elalszik az öreg jágerrel együtt.

Egyszerre a r... i országot felől ostopattogás hallatszik. Néhány pillanat múlva a szélső hárs mögül a vadászlak elé gördül a kis kocsi, s a heves somogyi lovak toporzékolva állanak meg. A bakról egy lajthántuli divatu kék posztóba öltözött fiatal férfi, meg a vadászlak „mindenes“, a ki a lovakat hajtotta, ugranak le.

A „mindenes“ szájába dugja a két ujját s olyan füttyöt hallat, hogy a pitvarajtó rózsabokrai megrezdülnek s az ajtóban pihenő vizsla, mely már a kocsi zörgésére felütötte fejét, felugrik s hangos csaholással rohan a kerítés felé.

A pitvarból előbb egy feltűnő csinos, élettéljes falusi arcú eladólány, majd az erdész sietnek ki, felcibálják a szundikáló jágert is: ébredjen jön „valaki.“

Örömtelven fogadják az érkezőket. A lány megcsókolja a fiatal legényt, ölelkeznek, mialatt a „mindenes“ leemeli a „krispint“ meg a cók-mókot.

Aztán bebállagnak mindannyian a vadászlakba. A fiatal férfi leveti magát a lócára s amint mel len szétnyílik a paraszt suba, alóla vörös-zsinóros honvéd-atilla bukik ki. Bodor Balázs ez, az Ebergényi-ezred derék altisztje. II. Rákóczy korában vagyunk. Mátkája a szöke fürtű Ilonka, az öreg erdész szép leánya, mellé telepedik.

— Hát hogy jött kegyelmed? Hisz itt körül mindenfelé Ritschan emberei tanyáznak?

— Bizony nehéz volt átjönni ebb' a gunyábar is. A fekete tónál fekszik a „testünk“ s a pomerániai cserepárok a Linkó táján ugyancsak a lábam alá néztek. De mondd csak kedves Ilonkám, mi történt itt, a mióta láttalak, mért vagy oly bus?

A lány kissé odább húzódott a férfitől, a ki oly epedőn tekintett a beszélő ajkakra.

— Bizony Balázs, kegyetlen dolog a háború! Mult héten valami Davitz német vezér járt erre s kirabolta a szillieket s az urasági majort is fölégette. Aztán jött az Ebergényi ezrednek egy csapata Serényi Ottó hadnagy vezetése alatt. Ezek voltak ám a derék fiuk, még a svábokat se bántották, pedig azok, mikor bejöttek, puskatüzzel fogadták őket.

— Mit beszélsz? Serényi Ottó, az az én hadnagyom! Most helyeztek át a századába.

— No az derék ember, itt volt nálunk szállva s mikor erre jött az ezrede kétszer is a mult hetekben, mindig hozzánk jött. Derék fiuk. Nem raboltak azok a némettől se, még a magyarnak is fizettek minden szál szénájáért nagy rézpénzzel, akkorával, mint a tenyerem.

— S aztán mit csinált itt az a Serényi?

Oh semmit, éppen semmit.

Nagyon jól elmullattunk vele, sok bolondot cselekedett, aztán a haját mindig úgy fonta be és rakta föl, mint mi lányok szoktuk. Mikor elment, mindig meg akart csókolni!

— És te engedted?

— Ugyan, hogy képzelhetsz ilyet! Hisz tudod, hogy én csak tégedet szeretlek, ezt a bozontos barna haragos arcot, az Ottónak meg olyan fehér lány képe van.

Azzal odavonta magához Balázs fejét és kebléhez ölelte.

Hanem Bodor Balázs nem érezte már oly melegnek az ölelést, mint azelőtt.

— Ne te, ne! még megfojtod a Balázst! — dörmög közbe a öreg erdész.

E pillanatban a kert aljáról és a jegenyés felől puskalövés és vad ordítások hangzanak föl. Az udvar egy-két perc alatt tele lesz német vadászokkal, kik a kerítésre s az ől tetejére mászva igyekeznek védelmi pontot foglalni a támadások ellen. Kívülről erős küzdelem zaja hallatszik.

Egyszerre benyomják a kaput s azon egy honvéd-csapat zudul be romboló erővel. A német vadászokat pillanat alatt lefegyverezték.

Bodor Balázs a németek rohanása ellen védekezendő, fölhuzott pisztolyal lépett ki az udvarra. De vesztőre. A honvédek látván a parasztgunya alatt az atillát, bizonyára az osztrákok spionjának vélték, neki estek s irgalmatlanul elagyabugyálva, mindeztől az ölbe lökték őt s utána a foglyul ejtett német vadászokat.

Ilonka pedig vígan repült a honvédek vezetője, Serényi Ottó karjaiba.

Az alkony leszállt. A pitvarajtó rózsabokrai mellett a fehérarcu, a szép Serényi Ottóval enyeleg az öreg erdész Ilonkája. Nem törődik ő azzal, hogy mit csinál az ezért a tejképű tisztért elhagyott dalias honvéd az osztrák zsoldosok társaságában, ott a kerítés mellett ölben.

Egyszerre inogni kezd a faalkotmány. Az összetett férfivállak kivetik sarkaiból az ajtót.

Egy dörrenés és a nyalka, a fehérarcu tiszt átlőtt véres mellét holtan bukik a rózsabokrok alá.

Bodor Balázs pedig nevetve dobta a füstölő pisztolyt a szép Ilonka lábaihoz.

J I.

Országgyűlés.

— **A képviselőház ülése szeptember 26-án.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A szünet után megtartott első ülésen, mely 11 órakor vette kezdetét, **Szilágyi** Dezső elnök felolvastatta a megnyitó királyi kéziratot, majd László főherceg kora elhunytáról emlékezett meg, és a ház utólagos jóváhagyását kérte a kifejezett részvényt nyilatkozathoz.

Ugron Gábor melegen szólott a legmagyarabb főherceg gyászáról, kivel együtt örülünk, együtt busulunk. Hozzájárult az elnök indítványához. Ezután

Szilágyi Dezső elnök bejelentette **Károlyi** Gábor gróf elhalálását, mire nézve a Ház jegyzőkönyvben fejezte ki részvétét.

Bejelentette ezután **Fischer**, **Balla** és **Drechsler** képviselők lemondását.

Ugron Gábor tiltakozást jelent be, hogy **Balla** lemondását eltitkolták az ország előtt; a hatóságok pedig suttymban minden intézkedést megtettek a választásra.

Szilágyi Dezső elnök védekezett és kijelentette, hogy nincs tudomása ilyesmiről.

A hátralékos interpellációkra adandó válaszok lisztájának felolvasásánál **Ugron** Gábor követeli **Bánffy**tól, hogy **Bartha** Miklós interpellációjára **Batthyány** arcképe ügyében, melyet a most megfestetett miniszterelnöki arcképek csoportoz-

tából önkényüleg kihagytak, válaszoljon azonnal. **Batthyány**t a bakó végezte ki, de mert előttünk **Bánffy** b. is ki akarja végezni az arcképet a többi megfestendők sorából, bakója akar lenni a szent ügynek még egyszer; pedig Magyarország miniszterelnöke nem lehet az. (Zajos tetszés.)

Bánffy Dezső b. miniszterelnök kijelenti, hogy igenis, **Batthyány** első magyar miniszterelnök arcképe ott függ a miniszterelnöki palotában; majd annak idején válaszolni fog.

Bánffy b. indítványára hétfőig nem lesz ülés. Hétfőn az egyházpolitikai hátralevő javaslatok és **Lukács Béla** expozéja vétetik elő, ha idő marad reá.

— **A főrendiház ülése szept. 26-án.**

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Déli 1 órakor nyitotta meg **Károlyi** Tibor alelnök a főrendiház ülést. Legelőbb is felolvastatta az új ülésszakot megnyitó királyi kéziratot, majd a királyi köszönetét tolmácsolta a születés napjára kifejezett jó kívánatokért. Bejelentette ezután **László** főhercegnek főrenddé történt kinevezését, mely azóta tárgyalanná lett. Előadta a **László** főherceg elhunytá alkalmából a főrendiház nevében tett intézkedéseket, a részvét-nyilatkozatot és **József** főherceg köszönetét. Ujabb kinevezések és lemondások, valamint néhány apróbb ügy elintézése után az ülés véget ért.

TÁVIRATOK.

— **Pécsi küldöttség a miniszterelnök.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.)

A pécsi küldöttség ma délelőtt tisztelgett a miniszterelnök a képviselőház miniszteri szobájában, a hol jelen voltak **Bánffy**, **Wlassich**, **Perczel** és **Dániel** miniszterek. **Kardos** Kálmán főispán kiemelte Pécs kulturális misszióját Magyarország határához közel, meghívta a kormány tagjait az október 5-én végbemenő színház megnyitási ünnepségekre. **Littke** József a keresk. és iparkamara házfelavatási ünnepségére ismételte a meghívást. **Bánffy** Dezső b. adta meg a feleletet a kormány nevében, hol teljesen méltányolják Pécs kulturális misszióját és megígérik, hogy ha nem is valamennyien, de el fognak menni a megnyitásra. **Kardos** főispán megköszönte az ígéretet. **Hallomás** szerint **Perczel** és **Dániel** el fognak menni, sőt ha lehet, **Wlassich** is. **Jókai**val is beszélt a folyosón **Kardos** főispán, a ki megköszönte a meghívást, de egészségi állapotára hivatkozva, alkalmasint nem fog elmenni.

Előfizetésre való felhívás

„PÉCSI FIGYELŐ“
XXIII. évfolyamának októb.—decz. negyedére.

Ide s tova egy éve lesz, hogy lapunk mint napilap futja pályafutását és annyit már most konstatálhatunk, hogy kiadónk áldozatkészsége, a szerkesztőség hazafias bugalma nem esett hiába; mert a „Pécsi Figyelő“ napról napra nagyobb tért hódít, a mit köszönhet csupán annak, hogy mindenkor leplezetlenül megmondta az igazat. Dicsért, ha az érdem elismerést követelt; de kérelmetlenül ostromozta a bűnt, a visszaéléseket és a korrupciót.

Mint pártlap, a „Pécsi Figyelő“ egyetlen az egész Dunántul, mely naponként megjelenve szilárdan és lankadatlanul kitart a függetlenségi elvek mellett. Célunkat, mely a független Magyarország teljes kiépítését célozza, sohasem fogjuk szem elől téveszteni.

Hirrovatunk tekintetében vehették észre olvasóink, hogy az egyre változatosabb és tartalmasabb volt. Jövőre is gondunk lesz erre, mert alig van a vármegyének számot tevő helysége, a hol tudósítónk ne volna. Így astán gyorsan értesülve a vidék eseményeiről, belső munkatársaink által pedig a helyi dolgokról, a „Pécsi Figyelő“ ma már assz lett, a mivé minden jól szerkesztett vidéki lapnak lennie kell: hirforrása a fővárosi sajtónak.

A fővárosban állandó tudósítónk van, a ki az országgyűlésről, fontosabb politikai hírekről, szenzációsabb eseményekről távirat-

tilag értesít. úgy hogy e tekintetben igen sokszor 24 órával megelőzzük a fővárosi lapokat. Tudvalevő leg lapunk naponként esti 6 órakor jelenvén meg, ugyan azok a dolgok csak a másnap Pécsre érkező fővárosi lapokban olvashatók.

A „Pécsi Figyelő”, mint az igazi közvélemény hű kifejezője tehát nem szorul hangzatos reklamokra. Ismeri közönségünk rég idő óta kedvenc lapját. Éppen azért a közeledő évnegyed alkalmával csupán azzal a kérő figyelemztetéssel fordulunk olvasóinkhoz, hogy az előfizetési díjat beküldeni sziveskedjenek.

A „Pécsi Figyelő” megmarad a régi, ezzel a különbséggel, hogy ezentúl fokozott igyekezettel azon leszünk, hogy még több olvasót és barátot csoportosítsunk az alá a zászló alá, melyet a „Pécsi Figyelő” lobogtat, melyre Magyarország függetlensége van felírva.

Bizva közönségünk hazafiságában, hiszszük, hogy azokra ezentúl is számíthatunk, a kik eddigelé is hűvek voltak. A kiknek pedig anyagi körülményei nem engedik, hogy napilap pártolása által pártolták a függetlenséget: ott van **heti-kiadásunk**, melynek negyedévi előfizetési ára csak **75 kr.**

Tisztelettel kérjük tehát az előfizetési összegnek minél előbb való beküldését, nehogy a lap széküldeésében fennakadás álljon be. A hátralevő negyedre lapunk előfizetési díja annyi, mint azelőtt volt, vagyis **2 frt 50 kr.**

Hazafias tisztelettel

„Pécsi Figyelő”

szerkesztősége és kiadóhivatala.

NYILT-TÉR +)

Köszönetnyilvánítás.

Fogadják mindazok, kik forrón szerepelt, drága leányomnak,

Sonnevend Manuelának

f hó 24-ikén végbement temetésén megjelentékkel s részvétük egyén nyilatkozásával mérhetetlen bánatomat enyhíteni iparkodtak, ezen az uton is legmélyebb köszönetemet.

**Özv. Sonnevend Emanuelné,
Piufsich Matild.**

Laptulajdonos
SZAUTTER GUSZTÁV

Felolós szerkesztő
PLEININGER FERENC

TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

12114. sz.

tkvi 1895.

Arverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a pécsi takarékpénztár végrehajtónak, özv. Maximovits Antalnén mint kk. gyermekei gyámja végrehajtást szenvedő ellen 700 frt tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. bíróság területén levő, Pécs városi határban fekvő, a pécsi 478. sz. tjkvben felvett 787. hrsz. 525. sz. házra és belsőségre 1800 frt becsárban az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlan az **1895. évi október hó 17. napjának d. e. 10 órakor a kir. törvényszék árverező helyiségében** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10% át, vagyis 180 frtot készpénzben, vagy az 1881. év november 1. 3333. szám alatt kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében a banatpénznek, a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsen, a kir. törvényszék mint tkvi hatóságnál, 1895. évi május hó 28. án.

Vodicska Ferenc
kir. törvényszéki bíró.

Széchenyi-tér

Dr. Loewy-féle palotában levő bolthelyiségben.

Szeptember hó 30-ig

naponként délelőtt 10 től 12 óráig és délután 3-tól este 10 óráig látható

A VELENCZEI

művegyvás,

fonás, szövés és lüzés

Tárgyak tükrösítése elfogadtatik.

Különös említést érdemel a természetből üvegvirágok készítése.

Tisztelettel

Barth György igazgató.

Helyárak: ülőhely 20 kr., állóhely 10 kr. Gyermekek tíz éven alul felét fizetik.

13858. sz.

tkv. 1895.

Arverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a pécsi takarékpénztár és Szauder Gusztáv ügyvéd csatlakozó végrehajtónak, Emberovits István (nős Kablár Magdolnával) és Horváth János (nős Uzon Máriával) udvardi lakás végrehajtást szenvedők ellen 300 frt, 157 frt tőkekövetelés s jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. bíróság területén levő, Udvardi község határában fekvő, az udvardi 67. sz. betétben felvett A II. 122. hrsz. 44. sz. házra és (13—20. sorsz.) 1/4 telekre 1328 frt, az udvardi 162. sz. betétben felvett A I. 1240/1. d és 1240/2. d hrsz. jóságtestre 40 frt, a II. alatti 1240/1. f és 1240/2. f hrsz. jóságtestre 20 frt, a III. alatti 1240/1. g és 1240/2. g hrsz. jóságtestre 20 frt, a IV. alatti 1240/1. h és 1240/2. h hrsz. jóságtestre 10 frt, az V. alatti 1240/1. i és 1240/2. i hrsz. jóságtestre 7 frt, a VI. alatti 1240/1. k és 1240/2. k hrsz. jóságtestre 30 frt, a VII. alatti 1240/1. l és 1240/2. l hrsz. jóságtestre 19 frt, végül a VIII. alatti 1240/1. m és 1240/2. m hrsz. jóságtestre 20 frt kikiáltási áron, mégis Sarotócz Marta javára a 162. sz. betétben bekérelmezett lakás és tartás szolgalmjog fentartásával az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az **1895. évi október hó 12. napjának d. e. 9 órakor Udvard községben, a bíró lakásán** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át, vagyis 132 frt 80 krt, 4 frtot, 2 frtot, 2 frtot, 1 frtot, 70 krt, 3 frtot, 1 frt 90 krt és 2 frtot készpénzben, vagy az 1881. évi november 1. é. 3333. sz. a. kelt igazs. min. rend. 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170 § értelmében a banatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsen, a kir. törvényszék, mint tkvi hatóságnál, 1895. évi június hó 17. napján.

Bogyay Pongracz
kir. törvényszéki bíró.

1243. szám.

1895.

Arverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. bíróság 1895. évi 16030. számú végzése következtében Dr. Fürst Győző ügyvéd által képviselt, Oblath A. javára, Korzsinek József ellen 153 frt 09 kr. s jár. erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 400 frtra becsült 80 köröszet tiszta buzából álló ingóságok, nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a pécsi kir. bíróság 17625. 1895. sz. végzése folytán 153 frt 09 kr. tőkekövetelés, ennek 1894. évi október hó 20. napjától járó 6% kamatai és pedig összesen 70 frt 91 krtban bíróság már megállapított költségeikerejéig **Hosszúhetényben hideghegyi-dűlőben leendő eszközzésére 1895. évi október hó 1. napjának délutáni 3 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozik oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsárán alul is el fognak adatni.

Kelt Pécsen, 1895-ik évi szept. hó 15. napján.

Engler Kalmán
kir. bírósági végrehajtó.

Minden eltörött

üveget, porcellánt, fát stb. a legjobban összeragaszt az előnyösen ismert **Plus-Stauffer-tapasz**. Valódi a védjeggyel ellátott üvegecskékben 20 és 30 krajczárjával kapható: Pécsen **Alt és Böhmnél**.

743. sz.

1895.

Arverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a dárdai kir. bíróság 1895. évi 6928. számú végzése következtében, Dr. Fürst Győző ügyvéd által képviselt Schön Mór Manó javára, Fejlesztők Lajos ellen 1000 frt s jár. erejéig 1895. évi aug. hó 10. én foganatosított kielégítési végrehajtás útján felül foglalt és 396 frtra becsült butorok, ágyneműk, férfi ruha, edények és egyébből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a dárdai kir. bíróság 7910/1895. sz. végzése folytán 1000 frt tőkekövetelés, s járulékaik erejéig **Villányban, alperes lakásán** leendő eszközzésére **1895. évi október hó 7. napjának délelőtti 8 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozik oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsárán alul is el fognak adatni.

Kelt Dárdán, 1895. évi szeptember hó 21. napján.

Schönberger Sámuel
kir. bírósági végrehajtó.

Med. Dr. Breuer József

fogspeciálista, fogműtő.

Lakik: Irgalmas-u. 20. sz. alatt; november elsejétől „Központi takarékpénztári épület.”

~ Rendel: d. e. 9—12, d. u. 2—6. ~

A hazai, mint a külföldi egyetemeken elsajátított módszer szerint a modern technika vívmányainak felhasználásával készít jótállás mellett:

Arany-, platin-arany-, porcellán-, üveg-, arany-ezüst-rézamalgam és cement-plombokat; kautsuhuk- és fémbe foglalt fogsorokat; különböző fajú stiftfogakat; obturatorokat; helyettesít resecált állkapcsokat, kijavít (Sauer, Walkhoff, Warnekros stb. gépezetek) hibásan álló fogakat.

Foghúzás kéjgázzal és anélkül.